

Ce este Simbolismul

Este un curent literar aparut în Franța, în ultimele trei decenii ale secolului al XIX-lea, ca o reacție împotriva parnasanismului, a romantismului retoric și a naturalismului, promovând de poezie modernă.

Principalele caracteristici ale simbolismului sunt: corespondentele = relațiile sugestive dintre fenomene, raporturile de armonie între sensațiile de natură diferită: vizuale, auditive, olfactive; simbolul = obiecte, fenomene, situații din lumea obiectivă, care devin semne ale vietii sufletești; atmosfera muzicală = cuvantul este folosit pentru puterea de a crea o armonie sufletească și cultivarea poeziei îndepărțării = ca simbol al evadării din cotidian.

Ca elemente prozodice: se cultiva versul liber, uneori versul alb, cu sonorități atenuate, cu ritm interior, repetiția sunetelor, jocuri de cuvinte.

În literatura română, simbolismul este primul curent literar care apare aproape sincronic celui european. Este propagat de Al. Macedonski, prin articolul Poezia viitorului, susținut prin revista Literatorul, confirmat prin volumul Flori sacre.

Alți simbolisti români: Stefan Petica, Fecioare în alb, Dimitrie Anghel, în gradina, Ion Minulescu, Românte pentru mai tarziu.

Cel mai de seamă simbolist român ramane George Bacovia - prin volumul Plumb - care preia motivele simbolistilor europeni și adaugă unele caracteristici personale: motivul singurătății, motivul toamnei și al ploii, motivul iubirii ca un sentiment maladiv, motivul acompaniamentului muzical, motivul călătoriei în lumea preistorică (Lacustra), motivul plumbului (Plumb).

În continuare, vom întâlni elemente simboliste la: T. Arghezi, Ion Barbu, Lucian Blaga, Nichita Stănescu, Marin Sorescu și alții.